

[PRZYCZYNICIEL *sb m*

L sg przyczynicielu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Ten, kto się wstawia, orędownik: Nie możeć themu nikt dogodzić/ áby zli nie mieli lie gorŝyć dobreimi poŝtępkámi Krzeŝciáńkimi/ iáko [...] Kiedy ná iednym przyczynicielu Pánu Iezufie przeŝtawamy/ á nie proŝimy o przyczynę do Bogá zefŝlych s tego ŝwiátá żadnych Swiętych *GilPos* 50v.

Synonimy: orędownik, poŝrzednik, prokurator.

Cf **[PRZYCZYNNIK], PRZYCZYŃCA, [PRZYCZYŃCIEL]**

ALKa